

Lesson 6 for
August 8, 2026

ของประทานจากพระวิญญาณ

“จงมุ่งหาความรัก และชวนชวายเป็นประธานจากพระ
วิญญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยพระวจนะ”
(1 โครินธ์ 14:1)

เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรในเมืองโครินธ์แตกแยกกันในหลายประเด็น พวกเขาไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับผู้เทศน์ เกี่ยวกับวิธีการกิน เกี่ยวกับว่าจะแต่งงานหรืออยู่เป็นโสด และเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณข้อใดควรได้รับการยกย่องมากที่สุด

เมื่อเปาโลได้ตอบปัญหาเบื้องต้นแล้ว เขาก็แสดงให้เห็นว่าของประทานฝ่ายวิญญาณเปลี่ยนจากปัญหาไปเป็นเครื่องมือแห่งความสามัคคีได้อย่างไร (1 โครินธ์ 12-14)

ของประทานใดดีที่สุด? ไม่มีหรือ! ทำไม?

ของประทานฝ่ายวิญญาณ:

มีของประทานมากมาย แต่มีผู้ประทานให้เพียงองค์เดียว

มีสมาชิกมากมาย แต่เป็นกายเดียวกัน

องค์ประกอบที่รวมเป็นหนึ่งเดียว:

ความเป็นเลิศแห่งความรัก

ของประทานพิเศษ:

ของประทานแห่งการพูดภาษาต่างๆ

ของประทานแห่งการเผยพระวจนะ

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

มีของประทานมากมาย แต่ผู้ประทานให้มีเพียงองค์เดียว

“ของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:4)

ใครเป็นผู้ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณ? (1 โครินธ์ 12:4-6)

1 คร. 12:4	มีสิ่งแตกต่างกันคือ	ของประทาน	แต่มีสิ่งที่เหมือนกัน	พระวิญญาณ
1 คร.12:5		พันธกิจ		องค์พระผู้เป็นเจ้า
1 คร.12:6		การงาน		พระเจ้า

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

ผู้ประทานให้

เพื่อช่วยให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างของประทานฝ่ายวิญญาณและผู้ประทาน ของประทานเหล่านั้น เปาโลใช้คำสามคำเพื่อระบุถึงความหลากหลายของของประทานเหล่านั้น ได้แก่ ของประทาน การรับใช้ และการปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ตาม ผู้ประทานมีเพียงองค์เดียว คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า (พระเยซู) และพระเจ้า (พระบิดา) กล่าวคือ พระเจ้าทรงทำงานร่วมกัน (ยอห์น 14:16)

แต่พระเจ้าไม่ได้ประทานของประทานเหมือนอย่าง “เทพเจ้า” ของชาวกรีก-โรมันทำ (1 โครินธ์ 12:2) ไม่มีภาวะปิตินดี หรือการเลือกผู้รับของประทานตามลำดับชั้น (เช่น นักบวชหญิง)

มีของประทานมากมาย แต่ผู้ประทานให้มีเพียงองค์เดียว

“ของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:4)

ทำไมพระเจ้าจึงประทานของประทานที่แตกต่างกัน
แก่คนต่าง ๆ (1 โครินธ์ 12:7)

ของประทานฝ่ายวิญญาณนั้นใช้ “เพื่อประโยชน์” ของ
คริสตจักร มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่าใครบ้างที่
สามารถใช้ของประทานนั้นเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้นได้

เปาโลยกตัวอย่างของประทานอะไรบ้าง ในบรรดาของประทานมากมายที่มีอยู่

(1 โครินธ์ 12:8-10; โรม 12:6-8; เอเฟซัส 4:11-12)

1 โครินธ์ 12:8-10

- ✓ ถ้อยคำแห่งสติปัญญา
- ✓ ถ้อยคำแห่งความรู้
- ✓ ความเชื่อ
- ✓ สุขภาพ
- ✓ ทำการอัศจรรย์
- ✓ การพยากรณ์
- ✓ การแยกแยะฝ่ายวิญญาณ
- ✓ พูดภาษาต่าง ๆ
- ✓ แปลภาษาต่าง ๆ

โรม 12:6-8

- ★ การรับใช้
- ★ การสั่งสอน
- ★ การตักเตือน
- ★ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- ★ การเป็นผู้นำ
- ★ ความมีเมตตา

เอเฟซัส 4:11-12

- ♥ การเป็นอัครสาวก
- ♥ การประกาศ
- ♥ การเป็นศาสนาจารย์

มีสมาชิกมากมายแต่เป็นกายเดียวกัน

“เพราะว่า เหมือนกับร่างกายเดียวที่มีหลายๆ อวัยวะ และอวัยวะทั้งหมดของร่างกายนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นร่างกายเดียว พระคริสต์ ก็ทรงเป็นเช่นนั้น” (1 โครินธ์ 12:12)

พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว แต่ทว่าแต่ละองค์ในพระเจ้านั้นมีหน้าที่ของตนเอง เช่นเดียวกัน คริสตจักรก็เป็นหนึ่งเดียว แต่แต่ละส่วนประกอบของคริสตจักรมีหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์บนโลกนี้ (1 โครินธ์ 12:12-13)

เปาโลใช้การเปรียบเทียบร่างกายมนุษย์กับคริสตจักรเพื่อเน้นย้ำถึงความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย ดวงตามี “ของประทาน” แห่งการมองเห็น แต่หูไม่มี อย่างไรก็ตาม ทั้งสองส่วนเติมเต็มซึ่งกันและกันโดยการทำงานร่วมกัน ในทำนองเดียวกัน ในคริสตจักร แต่ละคนทำหน้าที่ของตนเองตามของประทานที่ตนได้รับ (1 โครินธ์ 12:28-30)

นี่หมายความว่าทุกคนมีความจำเป็น ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่าใคร ทุกคนควรห่วงใยความเป็นอยู่ที่ดีของผู้อื่น และทุกคนควรทำงานเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตจักร (1 โครินธ์ 12:15-27)

องค์ประกอบที่รวมกัน เป็นหนึ่งเดียว

ความเป็นเลิศแห่งความรัก

“แต่ท่านทั้งหลายจงขวนขวายของประทานต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่กว่า และข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นถึงทางที่ดีที่สุดแก่ท่านทั้งหลาย”
(1 โครินธ์ 12:31)

ความรักไม่ใช่ของขวัญ แต่เป็น “ทางที่ดี
ที่สุด” (1 โครินธ์ 12:31) เป็นผลจากพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ (กาลา
เทีย 5:22) ของประทานฝ่ายวิญญาณจะ
ใช้ได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อผ่านทาง
ความรักเท่านั้น

ของประทานแห่งการพูดภาษาแปลกๆ หากปราศจากความรัก ก็เหมือน
“ฆ้องที่ดังสนั่นหรือฉาบที่ส่งเสียงก้อง” ของประทานแห่งการพยากรณ์ ของ
ประทานแห่งความรู้ และของประทานแห่งความเชื่อ หากปราศจากความรัก
ก็ไร้ค่า ของประทานแห่งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และของประทานแห่งการพลี
ชีพ หากปราศจากความรัก ก็ไร้ค่า (1 โครินธ์ 13:1-3)

1 โครินธ์ 13:4-7 ให้คำแนะนำที่มั่นคงสำหรับการประพฤติที่ถูกต้องในการใช้
ของประทานฝ่ายวิญญาณ:

สิ่งที่ความรักกระทำ

เขาจะอดทน

เขาจะมีความกรุณา

เขาจะชื่นชมในความจริง

เขาจะสู้ทนทุกอย่าง

เขาจะเชื่อในสิ่งต่างๆ

เขาจะทนรอคอยในทุกสิ่ง

เขาจะยอมรับจในทุกอย่าง

สิ่งที่ความรักไม่กระทำ

เขาจะไม่ริษยา

เขาจะไม่โอ้อวดตัว

เขาจะไม่ยกย่องตัวเอง

เขาจะไม่หยาบคาย

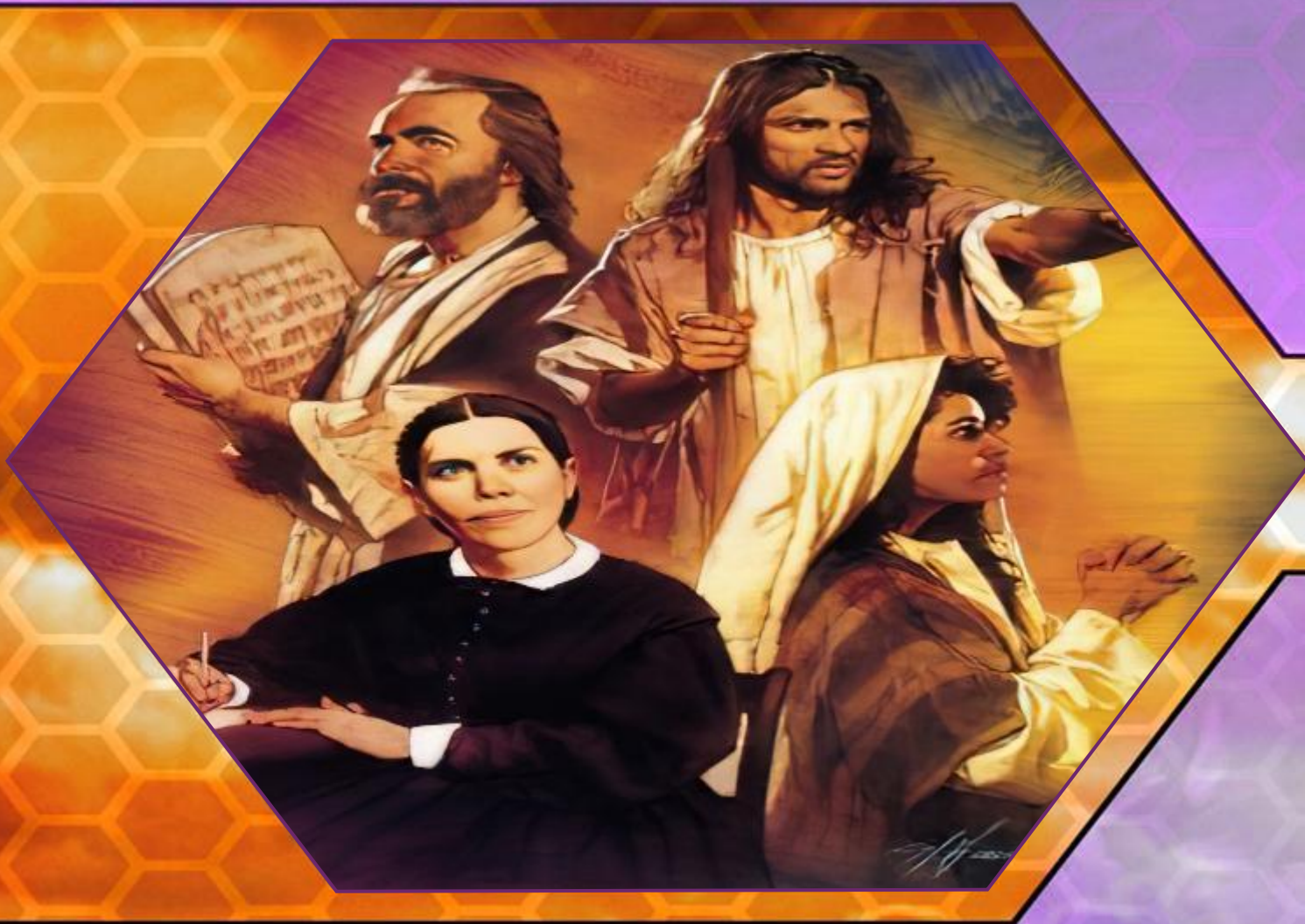
เขาจะไม่เห็นแก่ตัว

จะไม่เป็นคนจุนเจียว

เขาจะไม่ถือโทษโกรธใคร

เขาจะไม่ชื่นชมในสิ่งชั่วร้าย

ของประทานพิเศษ

ของประทานในการพูดภาษาต่าง ๆ

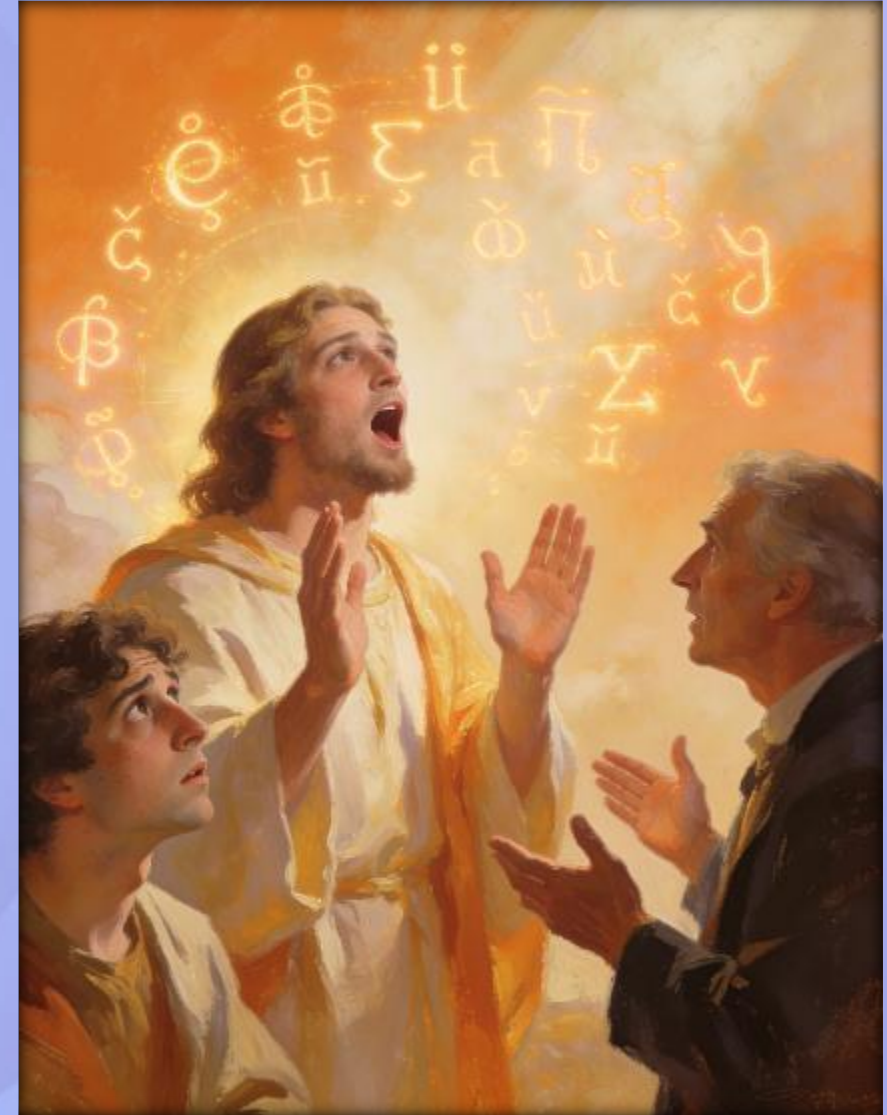
“ฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลก ๆ ก็ควรอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย” (1 โครินธ์ 14:13)

การที่เปาโลเน้นย้ำถึงของประทานแห่งการพูดภาษาแปลก ๆ และการใช้ที่ถูกต่อนั้น และแสดงให้เห็นว่าสมาชิกในคริสตจักรโครินธ์ใช้ของประทานนี้ในทางที่ผิด ทำให้เกิดความวุ่นวายและความสับสนในการนมัสการในกลุ่มคนทั่ว ๆ ไป (1 โครินธ์ 14:23)

ของประทานแห่งการพูดภาษาแปลก ๆ คือความสามารถในการพูดภาษาของมนุษย์หรือภาษาของทูตสวรรค์ที่ไม่คุ้นเคย (1 โครินธ์ 13:1) เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจภาษานั้น ก็จำเป็นต้องมีการแปล (กิจการ 2:8; 1 โครินธ์ 14:2, 13-14, 27-28)

ความปรารถนาของเปาโลที่ว่าทุกคนควรพูดภาษาแปลก ๆ นั้นถูกตีความผิด โดยมีผู้คิดว่าเราทุกคนควรมีของประทานเช่นนั้น (1 โครินธ์ 14:5)

ในความเป็นจริง ความปรารถนาคือครอบคลุมของ
ประทานทั้งหมด (1 โครินธ์ 14:1) เปาโลได้กล่าวไว้
อย่างชัดเจนแล้วว่า “บัดนี้พระวิญญาณทรงสำแดงแก่
แต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม” (1 โครินธ์ 12:7)
ดังนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับของประทานเดียวกัน

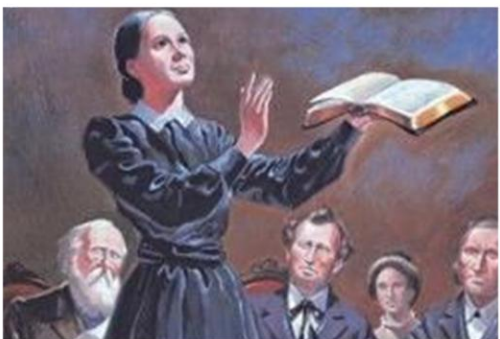

ของประทานแห่งคำเผยพระวจนะ

“แต่ผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พูดยกมนุษย์เพื่อให้เจริญขึ้น ให้มีการชื่นใจและการปลอบใจ” (1 โครินธ์ 14:3)

เราไม่ควรจำกัดของประทานแห่งการเผยพระวจนะไว้เพียงแค่การทำนายเหตุการณ์ในอนาคต ประโยชน์หลักของของประทานแห่งการเผยพระวจนะคือเพื่อการเสริมสร้าง การตักเตือน และการปลอบโยน (1 โครินธ์ 14:3)

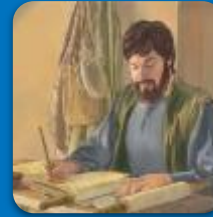
เปาโลเน้นย้ำของประทานนี้เหนือของประทานอื่นๆ (1 โครินธ์ 14:1, 4, 22-25) แต่เขายังเน้นย้ำให้ใช้ของประทานนี้อย่างถูกต้องเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน: “แต่จงให้ทุกสิ่งกระทำอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ” (1 โครินธ์ 14:40; ดู 1 โครินธ์ 14:29-33)

ในฐานะของประทานเฉพาะของคริสตจักรที่เหลืออยู่ ของประทานนี้ได้แสดงออกอย่างโดดเด่นในชีวิตและการทำงานของ เอลเลน จี. ไวท์ (วิวรณ์ 12:17; 19:10) แต่เราจะรู้จักผู้พยากรณ์ที่แท้จริงได้อย่างไร?

เหตุการณ์ในอนาคตที่ประกาศไว้—หากไม่ใช่เหตุการณ์ที่มีเงื่อนไข—สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นจริง (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:22; เยเรมีย์ 28:8-9; โยนาห์ 4:2)

คำสอนของเขาต้องสอดคล้องกับคำสอนของบรรดาผู้เผยพระวจนะในอดีต (เฉลยธรรมบัญญัติ 13:1-3; อิสยาห์ 8:20)

เขาต้องเป็นพยานถึงการมาบังเกิดของพระเยซู (1 ยอห์น 4:1-3)

ชีวิตของเขาต้องสอดคล้องกับคำเทศนาในพระคัมภีร์ที่เขาประกาศ (มัทธิว 7:15-20)

“ในแผนการอันสวยงามของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดงดงามไปกว่าแผนการที่พระองค์ทรงประทานของ
ประทานหลากหลายชนิดแก่ชายและหญิง คริสตจักรเป็นส่วนของพระองค์ ที่ประดับประดาด้วยต้นไม้
พืช และดอกไม้นานาชนิด พระองค์ไม่ทรงคาดหวังว่าต้นหญ้าหุสบ จะสูงใหญ่เท่าต้นสนซีดาร์ หรือต้น
มะกอกจะสูงเท่าต้นปาล์มที่สง่างาม หลายคนได้รับการฝึกฝนทางศาสนาและสติปัญญาอย่างจำกัด แต่
พระเจ้าทรงมีงานให้คนกลุ่มนี้ทำ หากพวกเขาจะทำงานด้วยความถ่อมตนและวางใจในพระองค์...”
ของประทานที่แตกต่างกันถูกมอบให้แก่คนต่างกัน เพื่อให้ผู้ทำงานรู้สึกถึงความต้องการของกันและกัน
พระเจ้าประทานของประทานเหล่านี้ และของประทานเหล่านั้นถูกนำไปใช้ในการรับใช้พระองค์ ไม่ใช่
เพื่อเชิดชูผู้ครอบครอง ไม่ใช่เพื่อยกย่องมนุษย์ แต่เพื่อยกย่องพระผู้ไถ่ของโลก ของประทานเหล่านั้น
จะต้องถูกใช้เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ โดยเป็นตัวแทนของความจริง ไม่ใช่เป็นพยานถึงความเท็จ”